

ບົດທີ 1

ເຂົ້າໃຈການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1. ຂະບວນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1.1 ການປະເມີນຜົນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ.

ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ຄູ່ຮູ້ວ່າ ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຫຍັງ ແລະ ໄດ້ຮຽນຫຼາຍເທົ່າໃດ ແລະ ສາມາດເອົາໄປນໍາໃຊ້ໄດ້ເທົ່າໃດ. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈະມີຢູ່ 2 ຮູບແບບຄື: ການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ແລະ ການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ ຊຶ່ງໃນຫຼັກສູດສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ໄດ້ຮວບຮວມເອົາທັງ 2 ຮູບແບບນີ້.

1.2 ການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ.

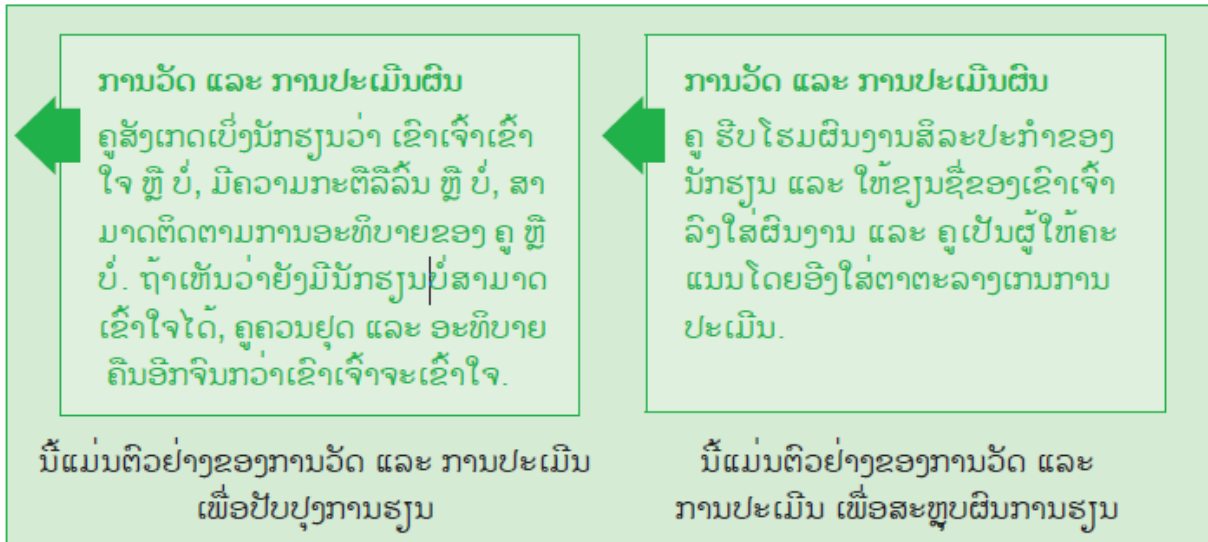
ການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາສອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ເຫັນໄດ້ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ນັກຮຽນພົບພໍ້ໃນເວລາຮຽນ ແລະ ຈະມີການຊ່ວຍເຫຼືອພິເສດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະບັນລຸຈຸດປະສົງການຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ສາມາດດໍາເນີນການໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ໃນຂະນະທີ່ມີການສອນ. 2 ວິທີຫຼັກສໍາລັບການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ແມ່ນການຕັ້ງຄໍາຖາມ ເພື່ອກວດເບິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການສັງເກດ ການເວລານັກຮຽນຝຶກທົດລອງ ແລະ ພະຍາຍາມນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນມາ. ຕາຕະລາງ “ການວັດແທກ ແລະ ການຕີລາຄາ ” ແມ່ນຢູ່ໃນບົດບັນລະຍາຍຂອງແຕ່ລະບົດສອນ ແລະ ມີລູກສອນຊື່ໃສ່ບົດສອນຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ໃນການເຮັດການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ.

ການປະເມີນຜົນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາສອນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ເຫັນໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຂົ້າໃຈຫຼາຍປານໃດ ແລະ ນັກຮຽນຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຫຍັງແດ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນເຂົາເຈົ້າ.

1.3 ການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ

ການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນແມ່ນຖືກນໍາໃຊ້ ເພື່ອກວດເບິ່ງວ່ານັກຮຽນສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງບົດສອນໃນຕອນທ້າຍຂອງການສິດສອນ ຫຼື ບໍ່. ການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນສາມາດດໍາເນີນການໄດ້ໃນຫຼາຍຮູບແບບໃນວິຊາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສ່ວນຫຼາຍການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ ຈະດໍາເນີນການໃນຂັ້ນຕອນທີ່ນັກຮຽນຝຶກປະຕິບັດ ແລະ ນໍາໃຊ້. ໃນພາກສະຫຼຸບບົດຮຽນ ກໍແມ່ນອີກໂອກາດໜຶ່ງທີ່ສາມາດວັດ ແລະ ປະເມີນວ່າ ນັກຮຽນບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍປານໃດ.

ຕາຕະລາງ ການວັດແທກ ແລະ ການຕີລາຄາ ຈະອີງໃສ່ “ເກນການປະເມີນ” ຊຶ່ງຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນສາມາດດໍາເນີນການໄດ້.

ນັກສຶກສາຈະຈໍາແນກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ກ່ອງ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ແລະ ການປະເມີນຜົນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ ກ່ອງ “ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ” ຂອງການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ບໍ່ຄືກັນກັບກ່ອງການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຊຶ່ງຈະບອກໃຫ້ຄູນໍາໃຊ້ເກນຂອງການປະເມີນຜົນ.

2. ເກນການປະເມີນ

ຜ່ານມາຄູ່ໄດ້ເຮັດການປະເມີນ ເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ ໂດຍນໍາໃຊ້ບົດສອບເສັງຂອງແຕ່ລະວິຊາເພື່ອຈະໃຫ້ຄະແນນປະຈໍາເດືອນແກ່ນັກຮຽນ. ການສອບເສັງຈະມີອັນດັຖໍາມີຈໍານວນເທົ່າກັນ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີເທົ່າກັນກໍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີເພາະ:

- ຫຼຸດຜ່ອນຈໍານວນເວລາຂອງການຮຽນ-ການສອນ.
- ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ກະຕຸກຊຸກຢູ່ໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນ.
- ເຮັດໃຫ້ຄູ່ໃຊ້ເວລາໃນການກວດ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ.

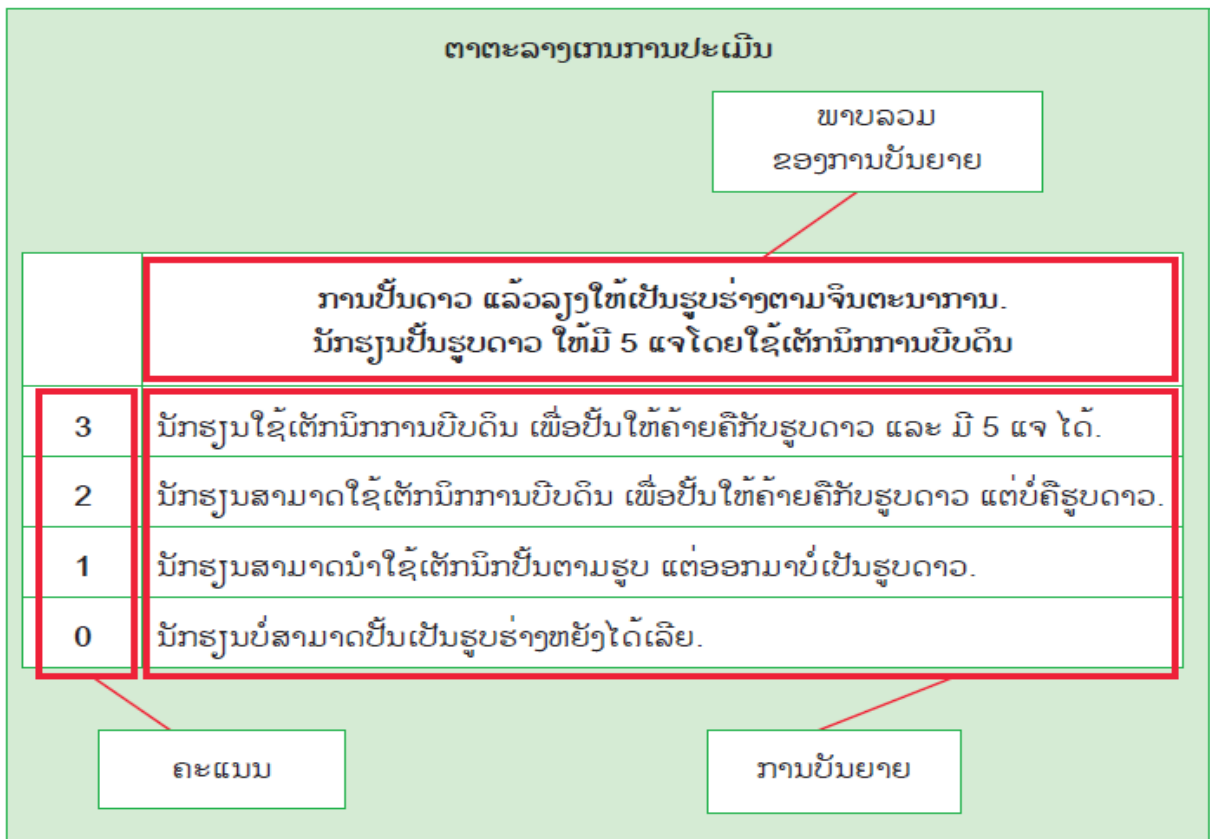
ໃນຫຼັກສູດສະບັບປັບປຸງໃໝ່ຄຽງຄູ່ກັບການນໍາໃຊ້ວິທີການຮຽນແບບເນັ້ນການປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຍັງລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄູ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເກນຂອງການປະເມີນ ແທນການສອບເສັງ ເພື່ອເປັນການເສີມສ້າງໃຫ້ນັກຮຽນບັນລຸການຮຽນຈຸດປະສົງຂອງແຕ່ລະບົດຮຽນ. ໃນເກນການປະເມີນປະກອບມີ ການບັນຍາຍຜົນສໍາເລັດໃນແຕ່ລະລະດັບຂອງການບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງແຕ່ລະບົດຮຽນ. ແຕ່ລະບົດຮຽນ ຈະມີເກນການປະເມີນໜຶ່ງເກນ, ຊຶ່ງຕາງຈາກບົດສອນວິຊາພາສາລາວທີ່ມີເກນການປະເມີນຫຼາຍເກນ ເພາະບົດຮຽນໜຶ່ງຈະໃຊ້ເວລາ 10 ຊົ່ວໂມງ. ການນໍາໃຊ້ເກນການປະເມີນແມ່ນວິທີທີ່ດີໃນການວັດແທກສະມັດຖະພາບການຮຽນຂອງນັກຮຽນຫຼາຍກວ່າ ການສອບເສັງແບບເກົ່າ. ເຫດຜົນກໍເພາະວ່າມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ຄູ່ໃຫ້ຄະແນນ ຕາມຄວາມອາດສາມາດນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນ

ມາ. ເກນການປະເມີນມີຄວາມຍາວແຕກຕ່າງກັນ 2,3,4 ຫຼື 5 ຄະແນນ. ໃນບົດສອນໜຶ່ງໆ ອາດຈະນຳໃຊ້ເກນການປະເມີນຄືກັນເຂົ້າໃນຫຼາຍໆບ່ອນ. ບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປະເມີນກໍຂຶ້ນກັບຄູເປັນຜູ້ຕັດສິນເອງ.

ແຕ່ລະບົດຮຽນມີເກນການປະເມີນຜົນ 1 ເກນ ການປະເມີນຜົນສຳລັບທຸກໆວິຊາ ຍົກເວັ້ນແຕ່ວິຊາພາສາລາວ ຊຶ່ງຈະມີເກນການປະເມີນຜົນຫຼາຍເກນເພາະໃນໜຶ່ງບົດຮຽນຈະໃຊ້ເວລາສອນ 10 ຊົ່ວໂມງ.

ເກນການປະເມີນຜົນມີຈຳນວນການບັນຍາຍ ບໍ່ - ຈຳນວນການບັນຍາຍມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຈາກ 4 ລະດັບ (0-3) ໄປເຖິງ 5 ລະດັບ (0-5).

ເກນການປະເມີນສຳລັບວິຊາພາສາລາວ 4 ຢ່າງຄື: ເວົ້າ ແລະ ຟັງ, ອ່ານ ແລະ ຂຽນ , ປຶ້ມນິທານ ແລະ ປຶ້ມອ່ານເສີມ.

3. ການນຳໃຊ້ເກນການປະເມີນ

ນັກສຶກສາພາກສຶກສາເກນການປະເມີນແຕ່ລະວິຊາ ໃນຄູ່ມືຄູ ແລະ ປຶ້ມແບບຮຽນໃນແຕ່ລະວິຊາ ແລ້ວພິຈາລະນາເບິ່ງພ້ອມທັງໃຫ້ຄະແນນ ເຊິ່ງມີແຕ່ລະວິຊາລຸ່ມນີ້ທີ່ເປັນແບບຢ່າງໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ວິຊາ ພະລະສຶກສາ

ນັກສຶກສາເບິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືຄູ ບົດທີ 11 ການແກວ່າງບານນ້ອຍໃສ່ເປົ້າດ້ວຍມືເບື້ອງດຽວ (ໜ້າ 44) ແລ້ວ ອ່ານເກນການປະເມີນ ແລ້ວສັງເກດນັກຮຽນ 3 ຄົນ, ນັກຮຽນ ກ , ນັກຮຽນ ຂ , ນັກຮຽນ ຄ ໂດຍການ ເບິ່ງວິດີໂອ ແລ້ວໃຫ້ຄະແນນນັກຮຽນຕາມເກນນັ້ນ.

ນັກຮຽນ ກ

ນັກຮຽນ ຂ

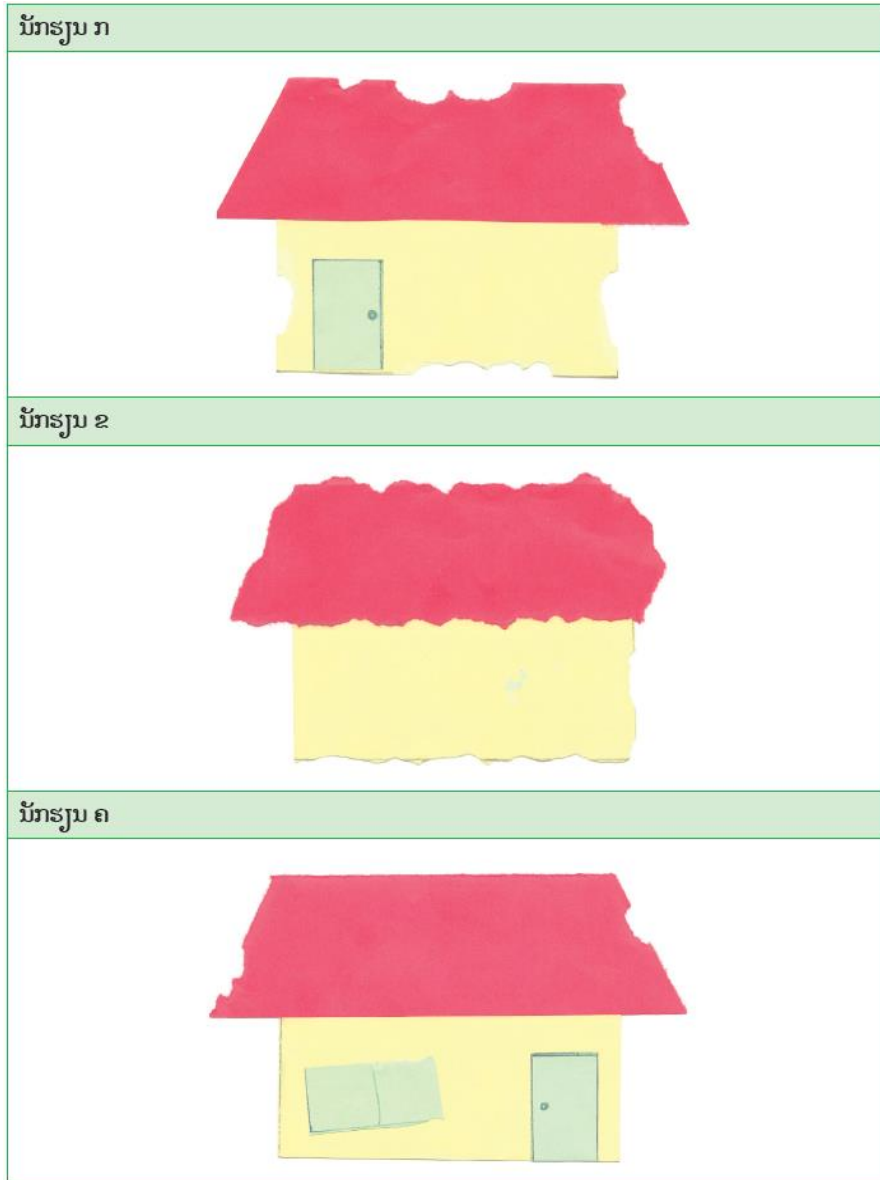

ນັກຮຽນ ຄ

ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳຕອບ ລາຍວິຊາ ພະລະສຶກສາ		
ນັກຮຽນ ກ : 1	ນັກຮຽນ ຂ : 2	ນັກຮຽນ ຄ : 3
ນັກຮຽນ ຄ ສາມາດແກວ່າງບານ ແລະ ຖືກເປົ້າໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ນັກຮຽນ ຂ ບໍ່ສາມາດແກວ່າງຖືກເປົ້າໃນຮອບທຳອິດແຕ່ພາຍຫຼັງມາແກວ່າງຖືກສອງຄັ້ງ ນັກຮຽນ ກ ບໍ່ສາມາດແກວ່າງຖືກເປົ້າໃນແຕ່ລະຄັ້ງແຕ່ຍັງປະກອບສ່ວນໃນກິດຈະກຳ		

ວິຊາ ສິລະປະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

ນັກສຶກສາເບິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືຄູ ບົດທີ 14 ການຈີກ,ຕັດ,ຕິດເຈ້ຍເປັນຮູບເຮືອນ (ໜ້າ 82) ແລ້ວອ່ານເກນການປະເມີນໃນປຶ້ມຄູ່ມືຄູ ແລ້ວສັງເກດນັກຮຽນ 3 ຄົນ, ນັກຮຽນ ກ , ນັກຮຽນ ຂ , ນັກຮຽນ ຄ ໂດຍການເບິ່ງຮູບພາບລຸ່ມນີ້ ແລ້ວໃຫ້ຄະແນນນັກຮຽນຕາມເກນນັ້ນ.

ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳຕອບ ລາຍວິຊາ ສິລະປະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ		
ນັກຮຽນ ກ : 2	ນັກຮຽນ ຂ : 1	ນັກຮຽນ ຄ : 3
<p>ນັກຮຽນ ຄ ສາມາດເຮັດໄດ້ເກືອບທັງໝົດ: ຕັດເຈ້ຍຕາມເສັ້ນຊື່ ແລະ ສາມາດຕິ່ມປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ.</p> <p>ນັກຮຽນ ຂ ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຕັດ ຈີກເຈ້ຍຕາມເສັ້ນຊື່ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕິ່ມທັງປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ.</p>		

ນັກຮຽນ ກ ສາມາດຕັດ ຈິກ ເຈ້ຍຕາມເສັ້ນຊື່. ລາວສາມາດຕື່ມປະຕູເຂົ້າໃນຮູບເຮືອນຂອງລາວໄດ້ ແຕ່ບໍ່ ສາມາດຕື່ມປ່ອງຢ້ຽມໃສ່.

ວິຊາ ຄຸນສົມບັດສຶກສາ

ນັກສຶກສາເບິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືຄູ ບົດທີ 5 ມາລະຍາດຕໍ່ຄູ (ໜ້າ 69) ແລ້ວອ່ານເກນການປະເມີນ ແລ້ວສັງເກດ ນັກຮຽນ 3 ຄົນ, ນັກຮຽນ ກ , ນັກຮຽນ ຂ , ນັກຮຽນ ຄ ໂດຍການເບິ່ງຮູບພາບລຸ່ມນີ້ແລ້ວໃຫ້ຄະແນນ ນັກຮຽນຕາມເກນນັ້ນ.

ນັກຮຽນ ກ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນ ການຂໍອະນຸຍາດອອກຈາກຫ້ອງ, ການທັກຫາຍ ແລະ ການຟັງ.

ນັກຮຽນ ຂ ສາມາດພຽງແຕ່ສະແດງ ການທັກຫາຍ.

ນັກຮຽນ ຄ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນ ການຂໍອະນຸຍາດອອກຈາກຫ້ອງ ແລະ ການທັກຫາຍ.

ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳຕອບ ລາຍວິຊາ ຄຸນສົມບັດສຶກສາ		
ນັກຮຽນ ກ : 3	ນັກຮຽນ ຂ : 1	ນັກຮຽນ ຄ : 2
ນັກຮຽນ ຄ ສາມາດສາທິດໃຫ້ເຫັນໄດ້ສອງຕົວຢ່າງ. ນັກຮຽນ ຂ ສາມາດສາທິດໄດ້ໜຶ່ງຕົວຢ່າງ ນັກຮຽນ ກ ສາມາດສາທິດໃຫ້ເຫັນໄດ້ສາມຕົວຢ່າງຂອງມາລະຍາດທີ່ຕິໃນຫ້ອງຮຽນ		

ວິຊາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ນັກສຶກສາເບິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືຄູ ບົດທີ 6 ການນຳໃຊ້ນ້ຳໃນແຕ່ລະວັນ (ໜ້າ 34) ແລ້ວອ່ານເກນການປະເມີນ ແລ້ວສັງເກດນັກຮຽນ 3 ຄົນ, ນັກຮຽນ ກ , ນັດຮຽນ ຂ , ນັກຮຽນ ຄ ໂດຍການເບິ່ງຮູບພາບລຸ່ມນີ້ແລ້ວ ໃຫ້ຄະແນນນັກຮຽນຕາມເກນນັ້ນ.

ນັກຮຽນ ກ: “ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງດື່ມນ້ຳ ແລະ ລ້າງຖ້ວຍຊາມ. ເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງ ກຳລັງຫຼິ້ນນ້ຳຢູ່ໃນ ສອງຮູບພາບນັ້ນ”.

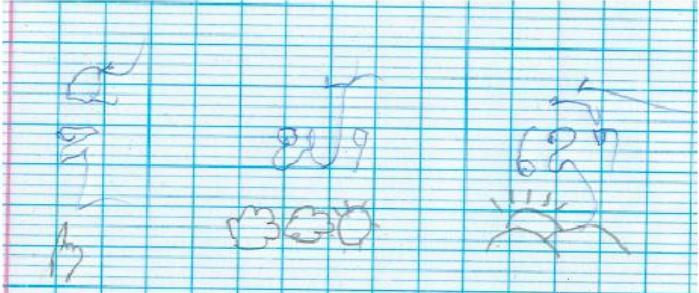
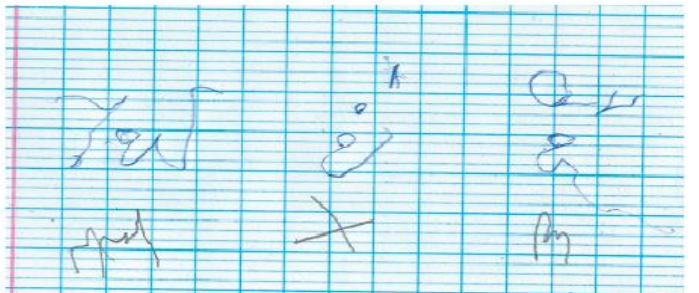
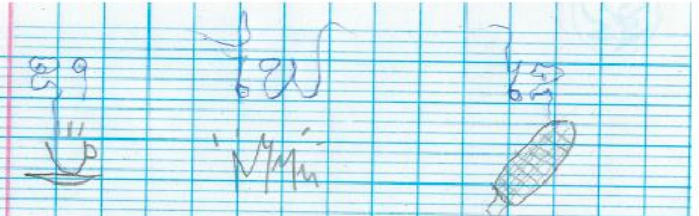
ນັກຮຽນ ຂ: “ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ ກຳລັງລ້າງຖ້ວຍຊາມ. ເດັກຍິງຄົນນັ້ນ ກຳລັງຫົດຜັກ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງນັ້ນ ກຳລັງອາບນ້ຳ. ເດັກຍິງຄົນນັ້ນ ກຳລັງດື່ມນ້ຳ”.

ນັກຮຽນ ຄ: “ໃນຮູບນີ້ ເດັກຍິງຄົນນີ້ ກຳລັງອາບນ້ຳ... ອີກຮູບໜຶ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ”.

ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳຕອບ ລາຍວິຊາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ		
ນັກຮຽນ ກ : 2	ນັກຮຽນ ຂ : 4	ນັກຮຽນ ຄ : 1
ນັກຮຽນ ກ ສາມາດບັນລະຍາຍການນຳໃຊ້ນ້ຳໄດ້ສອງຢ່າງດັ່ງທີ່ຢູ່ໃນຮູບພາບໃນປຶ້ມແບບຮຽນ. ນັກຮຽນ ຂ ສາມາດບັນລະຍາຍການນຳໃຊ້ນ້ຳໄດ້ທັງໝົດສີ່ຮູບພາບ. ນັກຮຽນ ຄ ສາມາດບັນລະຍາຍພຽງແຕ່ໜຶ່ງຢ່າງ.		

ວິຊາ ພາສາລາວ (ການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ)

ໃຫ້ນັກສຶກສາຄູ່ເບິ່ງສາມຕົວຢ່າງການຂຽນຂອງນັກຮຽນຄູກຳລັງສອນວິຊາພາສາລາວ ບົດທີ 12 ນຳໃຊ້ ເຕັກນິກ 8 ໂດຍນຳໃຊ້ເກນການປະເມີນ 12 ແລ້ວອ່ານເກນການປະເມີນ ແລ້ວສັງເກດນັກຮຽນ 3 ຄົນ, ນັກຮຽນ ກ , ນັກຮຽນ ຂ , ນັກຮຽນ ຄ ໂດຍການເບິ່ງຮູບພາບລຸ່ມນີ້ແລ້ວໃຫ້ຄະແນນນັກຮຽນຕາມເກນ ນັ້ນ.

ນັກຮຽນ ກ

ນັກຮຽນ ຂ

ນັກຮຽນ ຄ

ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳຕອບ ລາຍວິຊາ ພາສາລາວ (ການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ)		
ນັກຮຽນ ກ : 3	ນັກຮຽນ ຂ : 2	ນັກຮຽນ ຄ : 1
<p>ນັກຮຽນ ກ ຂຽນໄດ້ສາມຄຳສັບດ້ວຍຂະໜາດ ແລະ ຮູບຮ່າງທີ່ເໝາະສົມ.</p> <p>ນັກຮຽນ ຂ ຂຽນໄດ້ສາມຄຳສັບດ້ວຍຮູບຮ່າງທີ່ຂ້ອນຂ້າງດີແຕ່ໄລຍະຫ່າງຂອງຕົວອັກສອນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ.</p> <p>ນັກຮຽນ ຄ ຂຽນໄດ້ສາມຄຳສັບຊຶ່ງພໍສັງເກດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຕ່ຮູບຮ່າງທີ່ບໍ່ງົດງາມ ແລະ ບໍ່ນອນຢູ່ໃນ</p>		

ວິຊາ ພາສາລາວ (ການເວົ້າ ແລະ ການຟັງ)

ໃຫ້ນັກສຶກສາຄູ່ເບິ່ງຮູບພາບຄູກຳລັງສອນວິຊາພາສາລາວ ບົດທີ 12 ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ 2 ໂດຍນຳໃຊ້ເກນ ການປະເມີນ 2 ແລ້ວອ່ານເກນການປະເມີນ ແລ້ວສັງເກດນັກຮຽນ 3 ຄົນ, ນັກຮຽນ ກ , ນັດຮຽນ ຂ , ນັກຮຽນ ຄ ໂດຍການເບິ່ງຮູບພາບລຸ່ມນີ້ແລ້ວໃຫ້ຄະແນນນັກຮຽນຕາມເກນນັ້ນ.

ນັກຮຽນ ກ: “ຂ້ອຍຢາກໄດ້ເຕົ້າ. ມັນບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ”.

ນັກຮຽນ ຂ: “ຂ້ອຍບໍ່ຢາກ...”.

ນັກຮຽນ ຄ: “ໂຕເຕົ້າມັນນ້ອຍ. ຂ້ອຍຢາກໄດ້ໝາ. ມັນບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ມັນຫຼິ້ນເກມໄດ້”.

ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳຕອບ ລາຍວິຊາ ພາສາລາວ (ການເວົ້າ ແລະ ການຟັງ)		
ນັກຮຽນ ກ : 1	ນັກຮຽນ ຂ : 0	ນັກຮຽນ ຄ : 2
<p>ນັກຮຽນ ກ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສົນທະນາ ແຕ່ນຳໃຊ້ແນວຄິດຄືກັນກັບຢູ່ໃນປື້ມ ແບບຮຽນ.</p> <p>ນັກຮຽນ ຂ ບໍ່ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສົນທະນາ.</p> <p>ນັກຮຽນ ຄ ໃຫ້ຄຳຕອບໄດ້ໜີດໂດຍນຳໃຊ້ແນວຄິດຂອງຕົນເອງ.</p>		

4. ສັງເກດ, ບັນທຶກ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ.

4.1 ສັງເກດເບິ່ງນັກຮຽນ ແລະ ບັນທຶກຄະແນນການປະເມີນ.

ຄູ່ຈຶ່ງຢ່າງລາະ ອ້ອມທ້ອງ ຫຼັງຈາກຈັດກິດຈະກຳໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດຍ້ອນວ່າ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນນັກຮຽນເວົ້າກັນ ແລະ ເພື່ອເປັນການຮູ້ວ່າ ບົດບັນຍາຍເກນການປະເມີນຜົນຂໍ້ໃດເໝາະສົມກັບ ເຂົາເຈົ້າ, ຄູ່ບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ຄືແນວນີ້ ຖ້າວ່າຄູຍືນຢູ່ແຕ່ໜ້າທ້ອງ.

ຄູບັນທຶກຄະແນນການປະເມີນໄວ້ປຶ້ມບັນທຶກຄະແນນຂອງລາວ, ຄູຂຽນຂໍ້ມູນຄື: ຊື່ນັກຮຽນ, ຄະແນນ, ເກນການປະເມີນ ດັ່ງນັ້ນ ຄູເຮົາຄວນມີປຶ້ມບັນທຶກຄະແນນ 7 ຫົວ ເພື່ອເປັນການງ່າຍໃນການ ບັນທຶກຄະແນນ ແລະ ເກັບຮັກສາຄະແນນໄວ້.

ຄູຈຶ່ງບໍ່ປະເມີນນັກຮຽນທຸກໆຄົນພ້ອມກັນຍ້ອນວ່າ ນັກຮຽນຈຳນວນຫຼາຍໂພດ ແລະ ບໍ່ມີເວລາພຽງພໍ ທີ່ຈະປະເມີນຜົນທຸກໆຄົນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໄດ້ ເພາະຕ້ອງເຮັດກິດຈະກຳອື່ນໆອີກ.

ຄູບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເກນການປະເມີນຜົນ ເພື່ອປະເມີນນັກຮຽນເຂົາເຈົ້າທຸກໆຄັ້ງທີ່ແນະນຳໄວ້. ຂຶ້ນກັບ ຄູເອງຈະປະເມີນນັກຮຽນເລື້ອຍໆສຳໃດ, ໃນແຕ່ລະວິຊາ, ແຕ່ລະເດືອນ ຄູຕ້ອງມີຄະແນນໃຫ້ນັກຮຽນ. ຄູ ສາມາດຕັດສິນໃຈເອງ ວ່າຈະໃຊ້ເກນການປະເມີນ ປະເມີນນັກຮຽນຍາມໃດ ວິຊາໃດ, ຄູອາດຈະປະເມີນ ນັກຮຽນເຄິ່ງທ້ອງໃນວິຊາສິລະປະດົນຕີໃນອາທິດທີ 1 ແລະ ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງນັ້ນ ກໍປະເມີນໃນອາທິດຕໍ່ໄປ. ຄູ ຄົນໜຶ່ງ ອາດປະເມີນນັກຮຽນທັງໝົດໃນວິຊາ ສິລະປະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ພຽງໜຶ່ງຄັ້ງໃນໜຶ່ງເດືອນໃນ ຂະນະທີ່ ຄູອີກຄົນໜຶ່ງ ອາດຈະປະເມີນນັກຮຽນໃນທຸກອາທິດ, ສິ່ງສຳຄັນ ແມ່ນຄູໄດ້ປະເມີນນັກຮຽນ ພຽງພໍທີ່ຈະສາມາດໃຫ້ຄະແນນປະຈຳເດືອນໄດ້.

4.2 ການໃຫ້ຄະແນນ.

ເພື່ອປ່ຽນຄະແນນຈາກເກນການປະເມີນ ມາເປັນຄະແນນຕົວເລກສ່ວນສົບ, ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຕ້ອງຈົດໃສ່ ເຈ້ຍບັນທຶກການປະເມີນ (ເຈ້ຍຄະແນນ) ຊຶ່ງມີວິທີການຄິດໄລ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

$$\frac{\text{ຄະແນນສູງສຸດ}}{\text{ຄະແນນນັກຮຽນ}} \div \text{ໃນເກນການປະເມີນ} \times 10$$

ຕົວຢ່າງ: ຖ້ານັກຮຽນໄດ້ 1 ຄະແນນໃນວິຊາພະລະສຶກສາຈາກວິດີໂອ

$$1 \div 3 \times 10 = 3$$

ຄູຍັງຈະຕ້ອງໃຊ້ໃບເກັບຄະແນນປະຈຳເດືອນ. ຍ້າຍຄະແນນຂອງນັກຮຽນຈາກຂໍ້ທີ 3 ໄປໃສ່ໃບ ຄະແນນທີ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້, ສຳລັບ ວິຊາ ພາສາລາວ ໃຫ້ນຳເອົາຄະແນນທັງສອງຈາກການປະເມີນການອ່ານ ແລະ ເວົ້າ. ສຳລັບວິຊາວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ວິຊາສິລະປະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ວິຊາ ຄຸນສົມບັດ ແລະ ພະລະສຶກສາ ໃຫ້ນຳເອົາຄະແນນຈາກການປະເມີນມາໃສ່ແຖວຕັ້ງບ່ອນ ກວດກາ 2 ປັບປ່ຽນຈາກຄະແນນການປະເມີນແລ້ວຄິດໄລ່ຄະແນນສະເລ່ຍ.

ເດືອນ: ຕຸລາ.

ປີ: 2017 - 18

	ພາສາລາວ			ຄະນິດສາດ			ວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ			ສິລະປະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ			ຄຸນສົມບັດ			ພະລະສຶກສາ			ສິລະປະດົນຕີ			ລວມ	
	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ກວດກາ 1	ກວດກາ 2	ສະເລ່ຍ	ລວມ	ສະເລ່ຍ
ນັກຮຽນ ກ				5	5	5	10			4			4			4			6	8	7		
ນັກຮຽນ ຂ				4	8	6	5			0			8			8			4	6	5		
ນັກຮຽນ ຄ				2	7	5	7			6			2			6			4	9	7		

5. ກໍລະນີສຶກສາ

ອາຈານ ບາລໍ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ

ຂ້ອຍມັກໃຊ້ເກນຂອງການປະເມີນ ແຕ່ຂ້ອຍມີ
ນັກຮຽນ 30 ຄົນ
ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ. ຂ້ອຍບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະສັງເກດ
ແລະ ປະເມີນນັກຮຽນພ້ອມກັນທັງ 30 ຄົນ
ພາຍໃນກິດຈະກຳ 10 ນາທີ.

ໃນຕອນສຸດທ້າຍ ຂ້ອຍຍັງພົບພໍ້ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນ
ການຈັດສັນເພາະມີໃບປະເມີນຄະແນນນັກຮຽນ
ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ.

ຄຳຕອບ:

ຄູຄົນນີ້ຄວນປະເມີນນັກຮຽນເຄິ່ງຫ້ອງໃນວິຊາ
ໜຶ່ງ ແລະອີກເຄິ່ງໜຶ່ງນັ້ນກໍປະເມີນໃນບົດຮຽນຕໍ່
ໄປ ລາວຄວນແນ່ໃຈວ່າ ລາວໄດ້ປະເມີນທັກສະທີ່
ຄ້າຍຄືກັນໃນບົດຮຽນທັງສອງ, ຕົວຢ່າງ: ບົດຮຽນ
ວິຊາພາສາລາວ. ໃນ 2 ຊົ່ວໂມງທຳອິດຂອງ
ບົດຮຽນ ຖ້າລາວຈະໃຊ້ເກນການປະເມີນໃນການ
ປະເມີນທັກສະການເວົ້າ ແລະ ຟັງຂອງນັກຮຽນ,

ອາຈານ ຢັ່ງເຊຍຈາກແຂວງວຽງຈັນ

ຂ້ອຍພະຍາຍາມນຳໃຊ້ເກນຂອງການປະເມີນ. ຂ້ອຍ
ໃຫ້ກິດຈະກຳນັກຮຽນ. ຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ນັກຮຽນເລີ່ມ
ຕົ້ນເຮັດ ໃນຄະນະທີ່ຂ້ອຍກຽມເຈ້ຍບັນທຶກຂອງການ
ປະເມີນ, ໃນເວລາຂ້ອຍອ່ານຄືນ, ນັກຮຽນຊ້ຳພັດ
ເຮັດກິດຈະກຳສຳເລັດແລ້ວ.

ຄຳຕອບ

ມັນແມ່ນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຄິດເຖິງການປະເມີນເວລາ
ວາງແຜນກ່ອນການສອນ. ຄູຕ້ອງຮູ້ລວງໜ້າກ່ອນວ່າ
ນັກຮຽນຄົນໃດທີ່ຈະຕ້ອງປະເມີນ, ຈະປະເມີນໃນ
ບົດຮຽນໃດ ແລະ ເວລາໃດ. ນອກນີ້, ຄູກໍຕ້ອງໄດ້
ກຽມໃບບັນທຶກການປະເມີນໄວ້ພ້ອມເວລາຈັດ
ກິດຈະກຳໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດ, ຄູສາມາດສັງເກດ, ປະ
ເມີນ ແລະ ບັນທຶກຄະແນນໄດ້ເລີຍ.

ລາວຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າໃນ 2 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ໜ້າ ທີ່ລາວ
ຈະປະເມີນນັກຮຽນທີ່ຍັງເຫຼືອ, ລາວຕ້ອງໃຊ້ເກນ
ການປະເມີນທີ່ຈະປະເມີນທັກສະການເວົ້າ ແລະ
ຟັງຂອງນັກຮຽນເຊັ່ນດຽວກັບອີກນັກຮຽນເຄິ່ງ
ຫ້ອງທີ່ເຮັດໄປແລ້ວ.

ເພື່ອຊ່ວຍຄູໃນການຈັດການກັບໃບປະເມີນ
ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ຄູຄວນໃຊ້ປຶ້ມບັນທຶກໃນການ
ເກັບກຳການປະເມີນ. ດີແທ້ຄູຄວນມີປຶ້ມບັນທຶກ
ຂອງແຕ່ລະວິຊາ ແລະ ບັນທຶກຄະແນນນັກຮຽນ
ລົງ.

ອາຈານ ຈັນທິ ຈາກແຂວງສາລະວັນ

ຂ້ອຍມີຫ້ອງຮຽນທີ່ມີນັກຮຽນໜ້ອຍ. ນັກຮຽນ
ຂ້ອຍມີແຕ່ 12 ຄົນ ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນຈະໃຊ້
ເວລາຫຼາຍໄພດ ເມື່ອຂ້ອຍຕ້ອງການໃຊ້ເກນຂອງ
ການປະເມີນ. ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ ຂ້ອຍໄດ້ສອນວິຊາ
ພະລະສຶກສາ ແລະ ເຫັນວ່າໃນບົດສອນມີບ່ອນ
ແນະນຳ 3 ເທື່ອ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເກນຂອງການປະເມີນ.

ອາຈານ ຄຳວິງ ຈາກ ແຂວງ ອັດຕະປື

ຂ້ອຍເຮັດຕາມບົດສອນ ແລະ ເຮັດການປະເມີນ
ແບບຕໍ່ເນື່ອງ ເມື່ອເວລາປຶ້ມແນະນຳບອກຢູ່ໃນກ່ອງ
ການວັດແທກ ແລະ ຕີລາຄາ, ໂດຍການຕັ້ງຄຳຖາມ
ແລະ ສັງເກດ ເບິ່ງນັກຮຽນ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກນີ້
ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງ ? ຂ້ອຍຈະຕ້ອງບັນທຶກຫຍັງແດ່
ແລະ ຈະເອົາໄປໄວ້ໃສ.

<p>ຄໍາຕອບ:</p> <p>ຄູ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ເກນການປະເມີນຕະຫຼອດເວລາຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບົດສອນແລ້ວ. ຄູຄວນຄິດລ່ວງໜ້າວ່າເກນການປະເມີນໃດທີ່ຈະນໍາໃຊ້ໃນແຕ່ລະບົດຮຽນ. ສິ່ງສໍາຄັນ ແມ່ນລາວຈະຕ້ອງປະເມີນນັກຮຽນທັງໝົດ 2 ຫຼື 3 ຄັ້ງ ໃນແຕ່ລະວິຊາຕໍ່ເດືອນ.</p>	<p>ຄໍາຕອບ:</p> <p>ຄູ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງບັນທຶກຄະແນນຢ່າງເປັນທາງການເມື່ອເວລາເຮັດການປະເມີນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນຈຸດປະສົງແມ່ນພຽງແຕ່ຢາກໃຫ້ຄູຮູ້ວ່ານັກຮຽນເຂົ້າໃຈຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍປານໃດ ແລະ ມັນກໍ່ເປັນວິທີການຕິດຕາມການສອນຂອງຄູໄດ້, ສໍາລັບຄູເອງກໍ່ຕ້ອງຮູ້ວ່າ ເວລາໃດຈະຕ້ອງສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນເພີ່ມເຕີມ.</p>
---	---

6. ການປະເມີນນັກຮຽນ

6.1 ການປະເມີນຜົນ

ອ່ານລາຍລະອຽດຂໍ້ຄວາມດ້ານລຸ່ມນີ້ ແລ້ວຕື່ມຄໍາສັບທີ່ໃຫ້ມາໃສ່ໃນບ່ອນວ່າງ.

ຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ (× 2) ໃນຂະນະທີ່ ຮຽນມາ ການສັງເກດ ຂັ້ນສະຫຼຸບ ຂັ້ນເຝິກປະຕິບັດ ແລະ ນໍາໃຊ້

ການປະເມີນຜົນ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄູສອນຮູ້ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຂອງຕົນໄດ້ ຫຼືກສຸດສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ແມ່ນໄດ້ກວມລວມເອົາທັງການປະເມີນຜົນ ເພື່ອປັບປຸງ ການຮຽນ ແລະ ການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ.

ການປະເມີນຜົນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນແມ່ນດໍານິນໄປກໍາລັງຮຽນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວຢູ່ ຊຶ່ງການປະເມີນຜົນດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູສອນສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ ກ່ຽວກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ນັກຮຽນກໍາລັງປະເຊີນຢູ່ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມເຕີມ ທີ່ພວກເຂົາສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດບັນລຸໄດ້ການປະເມີນຜົນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ ແມ່ນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໃນທຸກໄລຍະເວລາທີ່ກໍາລັງສອນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວຢູ່ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈະເປັນການຖາມຄໍາ ຖາມ ເພື່ອກວດສອບເບິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຂອງພວກນັກຮຽນເພື່ອທີ່ຈະສັງເກດເບິ່ງວ່າ ພວກເຂົາກໍາລັງເອົາສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ຢູ່ນັ້ນໄປນໍາໃຊ້ໄດ້ ຫຼື ບໍ່, ການປະເມີນ ເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຈະຖືກນໍາໃຊ້ ເພື່ອກວດສອນເບິ່ງວ່າ

ນັກຮຽນສາມາດ ບັນລຸໄດ້.....ຫຼື ບໍ່, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ການປະເມີນດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະດຳເນີນການໃນຫຼື..... ຄູສອນຈະນຳໃຊ້ເກນການໃຫ້ຄະແນນ ເພື່ອຈະທຳການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນແກ່ພວກເຂົາ.

6.2 ການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ.

ຄຳແນະນຳ:

ອ່ານເບິ່ງສະຖານະການຕ່າງໆ ດ້ານລຸ່ມແລ້ວຕັດສິນໃຈວ່າ:

- ນັກສຶກສາ ຈະໃຫ້ຄະແນນແກ່ນັກຮຽນຄົນດັ່ງກ່າວເທົ່າໃດ.
- ນັກສຶກສາ ຈະໃຊ້ເກນການໃຫ້ຄະແນນໃນເວລາໃດ .
- ເກນການໃຫ້ຄະແນນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບທັກສະ ຫຼື ຄວາມຮູ້ .

(1)

ວິຊາວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບົດທີ 6.

ໃນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນີ້, ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ນ້ຳເກີດມາຈາກໃສ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງນ້ຳ ຕໍ່ກັບຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ. ສຸດໃຈ ເວົ້າວ່າເຮົາສາມາດໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອຫົດຜັກ ແລະ ຊັກເຄື່ອງ. ລາວບໍ່ສາມາດ ຍົກຕົວຢ່າງອື່ນໆ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດຈາກນ້ຳຕໍ່ ກັບຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາໄດ້.

ຄະແນນ:	ປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນ:	ທັກສະ / ຄວາມຮູ້:

(2)

ວິຊາຄຸນສົມບັດ ບົດທີ 7.

ໃນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນີ້, ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງການປະພຶດຕົວທີ່ດີຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ. ອະນຸລັກສາມາດສາທິດໃຫ້ແກ່ຄູ່ຂອງຕົນເບິ່ງໄດ້ພຽງແຕ່ ການຂໍອະນຸຍາດເຂົ້າ / ອອກຈາກຫ້ອງຮຽນເທົ່ານັ້ນ.

ຄະແນນ:

ປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນ:

ທັກສະ / ຄວາມຮູ້:

(3)

ວິຊາສິລະປະດົນຕີ ບົດທີ 15.

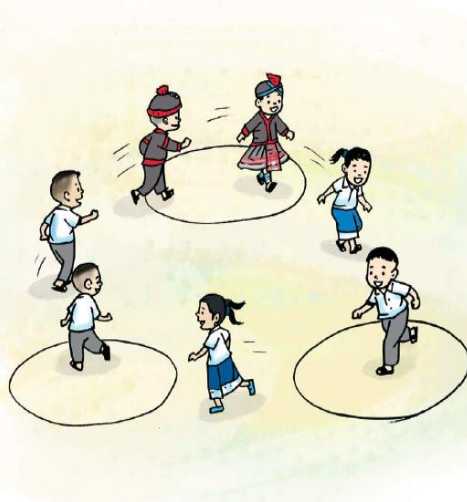
ໃນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນີ້, ນັກຮຽນໄດ້ທຳ ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບ “ບົດເພງ ການຮັກສາສຸຂະອະນາໄມ”. ສັນຕິ ບໍ່ສາມາດຮ້ອງເພງໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮຽກທົວ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຮ່າງກາຍໃຫ້ໄປຕາມຈັ່ງຫວະຢ່າງຖືກຕ້ອງໄດ້.

ຄະແນນ:

ປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນ:

ທັກສະ / ຄວາມຮູ້:

(4)

ວິຊາພະລະສຶກສາ ບົດທີ 19.

ໃນບົດດັ່ງກ່າວນີ້, ນັກຮຽນກຳລັງຫຼິ້ນເກມທີ່ພວກເຂົາ ຕ້ອງແລ່ນຈາກວົງມົນໜຶ່ງໄປຫາອີກວົງມົນໜຶ່ງ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຖືກຈັບຕອນຢູ່ນອກວົງມົນໃດໜຶ່ງ. ໄຂ່ແກ້ວ ສາມາດຫຼິ້ນເກມນີ້ກັບໝູ່ຂອງລາວໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ລາວສາມາດແລ່ນຢ່າງວ່ອງໄວ ຈາກວົງມົນໜຶ່ງໄປຫາອີກວົງມົນໜຶ່ງ ແລະ ຍັງສາມາດຮັກສາບໍ່ໃຫ້ອາຫານຕົກເຮື້ຍໄດ້ຈົນຈົບເກມ.

ຄະແນນ:	ປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນ:	ທັກສະ / ຄວາມຮູ້:

(5)

ວິຊາສິລະປະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ບົດທີ 8.

ໃນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນີ້, ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການປັ້ນດິນປັ້ນ ໃຫ້ເປັນຮູບໝາກໄມ້. ພູມີສາມາດປັ້ນດິນປັ້ນ ໃຫ້ເປັນຮູບໝາກໄມ້ໄດ້ ແລະ ຍັງສາມາດປັ້ນຮູບກ້ານ ແລະ ໃບໄມ້ຕິດໃສ່ໝາກໄມ້ດັ່ງກ່າວໄດ້.

ຄະແນນ:	ປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນ:	ທັກສະ / ຄວາມຮູ້:

<p>(6)</p> 	<p>ວິຊາພາສາລາວ ບົດທີ 11.</p> <p>ໃນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນີ້ກຳລັງຮຽນກ່ຽວກັບພະຍັນ ຊະນະ ແລະ ສະຫຼະ: ຂ, ຄ, ເາະ, ັ. ໃນກິດຈະກຳທີ 17, ວັນນະສຸກ ສາມາດອ່ານຄຳວ່າ “ພໍ” ແລະ “ຂີ້” ໄດ້ ແຕ່ ລາວ ພັດບໍ່ສາມາດອ່ານຄຳສັບທີ່ຍັງເຫຼືອ ອີກ 5 ຄຳໄດ້.</p>	
<p>ຄະແນນ:</p>	<p>ປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນ:</p>	<p>ທັກສະ / ຄວາມຮູ້:</p>

6.3 ຕໍ່ໄປແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງນັກສຶກສາຄູ.

ເລີ່ມຕົ້ນນຳໃຊ້ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນໃນລາຍລະອຽດຂອງບົດຮຽນ. ໃຊ້ປຶ້ມ
ບັນທຶກໜຶ່ງຫົວຕໍ່ໜຶ່ງວິຊາ ເພື່ອບັນທຶກກ່ຽວກັບຄະແນນການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ
ໂດຍເຮັດແນວໃດໃຫ້ ການຈົດບັນທຶກເປັນໄປແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ໃຫ້ສາມາດໂອນຍ້າຍການປະເມີນ
ຜົນດັ່ງກ່າວໄປຫາໃບບັນທຶກຄະແນນຢ່າງເປັນທາງການໄດ້. ເພື່ອເຮັດການວາງແຜນການສອນ ແລະ
ຕື່ມ ລາຍລະອຽດໃສ່ໃນບົດສອນແລ້ວ, ໃຫ້ໝາຍໃສ່ວ່າ ນັກສຶກສາຈະເຮັດການປະເມີນການຮຽນ
ຂອງນັກຮຽນແບບໃດ .

ບົດທີ 5
ການນຳໃຊ້ຫຼັກສູດສະບັບປັບປຸງໃໝ່ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 2
ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1. ຂະບວນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ການປະເມີນຜົນເພື່ອປັບປຸງການຮຽນຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາສອນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູເຫັນໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຂົ້າໃຈຫຼາຍປານໃດ ແລະ ນັກຮຽນຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຫຍັງແດ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນເຂົາເຈົ້າ.

ການປະເມີນຜົນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນ ແມ່ນຊ່ວຍໃຫ້ຄູເຫັນແຈ້ງວ່າ ນັກຮຽນໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ ຫຼື ບໍ່. ຕາມປົກກະຕິແມ່ນດຳເນີນການໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.

ເວລາຈະປະເມີນນັກຮຽນນາມຈະມີສັນຍາລັກສະແດງບອກໃນບົດສອນຄື ມີກ່ອງທີ່ມີລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ “ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ” ຢູ່ໃນບົດສອນທີ່ແຈ້ງບອກວ່າຕ້ອງສາມາດທຳການປະເມີນຜົນຢູ່ບ່ອນໃດ.

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວນັກສຶກສາຈະເຮັດການປະເມີນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນໃນຂັ້ນຕອນຝຶກປະຕິບັດ ແລະ ນຳໃຊ້ ແລະ ຂຶ້ນສະຫຼຸບ ຂອງບົດສອນ.

ຢູ່ໃນບົດສອນໜຶ່ງຈະມີເກນການປະເມີນແບບຮູບຮຸກຢູ່ໜຶ່ງເກນສຳລັບທຸກໆວິຊາຍົກເວັ້ນວິຊາພາສາລາວ ທີ່ມີເກນການປະເມີນແບບຮູບຮຶກຫຼາຍເກນ ເພາະວ່າບົດສອນໜຶ່ງແມ່ນຈະຕ້ອງສອນຢູ່ 10 ຊົ່ວໂມງ.

ເກນການປະເມີນແບບຮູບຮຶກຈະມີຈຳນວນການອະທິບາຍເກນບໍ່ຄືກັນ ຈຳນວນການອະທິບາຍຈະແຕກຕ່າງກັນເຊິ່ງຈະມີຕັ້ງແຕ່ 0-2 ຫາ 0-4.

ເກນການປະເມີນແບບຮູບຮຶກສຳລັບວິຊາພາສາລາວມີ 28 ເກນ

1. ການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ (1 – 16)

- ອອກສຽງ ແລະ ຕົວອັກສອນ (1 - 3)

- ອ່ານຄໍາສັບ ແລະ ບົດເລື່ອງ (4 – 8 ຂ)
- ຂຽນຄໍາສັບ ແລະ ບົດເລື່ອງ (9 – 16)

2. ການຟັງ ແລະ ການເວົ້າ (17-22)
3. ປຶ້ມນິທານ (23-26)
4. ປຶ້ມອ່ານເສີມ (27-28)

2. ການສັງເກດ, ການຈິດບັນທຶກ ແລະ ການໃຫ້ຄະແນນ

ກ່ອນຈະຂຶ້ນຫ້ອງສອນ, ຄູສອນຕ້ອງໄດ້ກະກຽມສາລັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຄື: ຄູສອນຕ້ອງອ່ານລາຍລະອຽດບົດສອນ ແລະ ເກນການປະເມີນແບບຮູບຮັກຢູ່ໃນປຶ້ມຄູ່ມືຄູກ່ອນລ່ວງໜ້າ, ກະກຽມອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບກິດຈະກຳ, ຕັດສິນໃຈວ່າຈະທຳການປະເມີນນັກຮຽນຄົນໃດ ແລະ ຂຽນ ວັນທີ, ຊື່ບົດຮຽນ ແລະ ຊື່ນັກຮຽນ (ຜູ້ທີ່ຈະທຳການປະເມີນຜົນນັ້ນ) ໃສ່ໃນປຶ້ມບັນທຶກ.

ຄູສອນຢ່າເລາະໄປມາອ້ອມຫ້ອງຮຽນກໍ່ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຍິນ ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນກຳລັງເວົ້າ ແລະ ເຮັດຢູ່ ແລະ ສາມາດທຳການປະເມີນນັກຮຽນໄດ້ດີຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

ຄູສອນຈະຂຽນຄະແນນການປະເມີນໃສ່ປຶ້ມບັນທຶກໃນຂະນະທີ່ກຳລັງປະຕິບັດກິດຈະກຳນັ້ນຢູ່ຂອງຄູສອນ.

ການຕັ້ງຄຳຖາມແມ່ນເຕັກນິກທີ່ສຳຄັນສໍາລັບການປະເມີນຜົນ, ບາງຄັ້ງນັກຮຽນຄົນໃດ ຄົນໜຶ່ງອາດຮູ້ຄຳຕອບແລ້ວແຕ່ອາດຕ້ອງການໃຫ້ມີການກະຕຸ້ນຈາກຄູເຕີ້ມ.

ຄູສອນບໍ່ສາມາດປະເມີນນັກຮຽນໝົດທຸກຄົນພາຍໃນກິດຈະກຳດຽວ, ຄູສອນອາດທຳການປະ